

популярна сред театралната публика с камерния спектакъл, посветен на Васил Левски, заедно с Теодор Юруков – “Цената на златото” на Генчо Стоев.

След първоначален преглед на предоставените архивни материали се установиха реликви и уникали за историята на гр. Пирдоп, принадлежали или свързани с нейния дядо – опълченецът и първи кмет след Освобождението на града Димитър Савов. Намериха се важни документи на и за баща ѝ – лидер на Демократическата партия през 20-те и 40-те години на ХХ в. и адвокат, Симеон Савов.

Проведен бе разговор с дарителите и те изразиха съгласие да предоставят на музея всички архивни ценности, отнасящи се до трите поколения Савови. Така на няколко пъти и в разстояние на около три месеца музей “Луканова къща” стана притежател на огромно историческо богатство, изразяващо се в стотици документи, писма, фотографии, записки, спомени, на хиляди страници, съхранили неизвестни до момента сведения за живота на фондообразователя, неговите предшественици и за много техни съвременници. След получаването на дарението започна първоначална обработка и класификация на материалите, която продължава и в момента. Не малка част от това архивно богатство е с национално значение и съм убеден, че след време ще привлече вниманието на изследователи и общественост. Ще си позволя накратко да разкажа за най-ценните документи, станали притежание на музей “Луканова къща”.

Хронологически съдържанието на фонда обхваща времето от 70-те години на ХІХ до първото десетилетие на ХХІ век, като най-ранните документи са от предосвобожденската епоха, а последните – от финалните години на живота на Димитрина Савова, починала през 2011-та. Предвид темата на моето изложение, ще насоча вниманието към тези, които са свързани с опълченеца и първи кмет на Пирдоп.

Димитър Савов Диков (1839 – 14.11.1926 г.) е роден г. в семейството на занаятчия – терзия, който известно време работи в Цариград в голямата българска работилница “Хамбар”. През 1853 г. Димитър Савов заминава за столицата на османската империя, но скоро след пристигането му бащата – Саво Диков, умира. С малки прекъсвания, до 20-та си година бъдещият първи следосвобожденски кмет на Пирдоп работи в Цариград. Присъства на великденската акция от 3 април 1860 г. в църквата “Св. Стефан” и службата на Иларион Макариополски, в която той пропуска да спомене името на гръцкия патриарх. Завръща се в Пирдоп към 1862 г.² Това е времето на